

Левски свикал събрание на първите комитетски мъже в Стара-Загора. Прочел Каравеловото писмо. Мислили, правили, стрували, дошли до заключение, че сега възстание не може да се дигне, защото на първо място нямало нуждното *оръжие*, па и липсвали още много потребни неща. При тия условия да се покани народа на възстание очевидно било да се постави в невъзможност на съпротива срещу турския ятаган. Поканени да се произнесат, и сливенци взели същото решение. От своя страна Левски, като обсъдил здраво положението, решил, че покрай горните причини през зимата е невъзможно никакво възстание. Народа няма да се поведе по ума на буйните младежи. За това по-добре е да се отложи революцията за идната пролет, когато и оръжия могат повече да се доставят. Обаче той получава категорична заповед от главния представител на Б. Ц. Р. К. да върви на бой. За да не се земе за непокорство и да се избегнат всякакви неоснователни подозрения и критики, Левски съобщил по същия пощенец, че сам ще иде в Влашко и там ще обмислят дялото с Каравелова.

Последни разпоредби. — Източна България била още слабо организирана. Левски издава пълномощно на *Таня Стоянов*, верен телопазач и способен младеж, сетнешен войвода на възстаническа чета, да насърдчи, свърже и уреди комитетите в